

Sygn. akt: I C 1282/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tamara Piechnik
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Łopatkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2018 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. G.

o zapłatę kwoty 379,82 zł

I. oddała powództwo

II. kosztami postępowania obciąża powoda (...) S.A. z siedzibą w W.

Sędzia:

Sygn. akt I C 1282/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 06 listopada 2018 roku

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł w dniu 11 października 2016 roku pozew przeciwko M. G., domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 379,82 zł., w tym: 250,36 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 47,76 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 10,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 1,90 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 7,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 1,33 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 14,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 2,59 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 10,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 1,85 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 14,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 2,54 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 14,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty, 2,49 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że jej roszczenie wynika z umowy zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. W dniu 13 lipca 2016 roku umową cesji-wierzytelność przysługująca wyżej wymienionej firmie została przeniesiona na (...) S.A. w W.. Powód nabył w ten sposób prawo do wierzytelności w stosunku do pozwanej, co uprawnia go do dochodzenia spełnienia świadczenia pieniężnego żądanego w treści pozwu.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 30 stycznia 2017 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu – sprawa sygn. akt VI Nc-e 1749939/16.

Pozwana M. G. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc w oparciu o treść art. 554 kc. zarzut przedawnienia roszczenia. Wniosła także o zasądzenie kosztów wymienionych w pozwie od powoda na swoją rzecz.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana M. G. w dniu 23 lutego 2011 roku zawarła z firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę nr (...). Pozwana była konsultantką w firmie pierwotnego wierzyciela, zamawiała kosmetyki, które były następnie sprzedawane klientom. Pozwana, wraz z zawarciem umowy, nabywała prawo zakupu produktów A. oraz ich dalszej sprzedaży, jednakże wyłącznie finalnemu użytkownikowi. W pkt 3 umowy zastrzeżono, że konsultantka kupuje produkty A. na własne potrzeby lub prowadzi działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własny rachunek. Konsultantka była zobowiązana do zapłaty za zamówione produkty w ciągu 21 dni od dnia wystawienia faktury, a w przypadku opóźnienia płatności przewidziano obowiązek zapłaty ustawowych odsetek za każdy dzień opóźnienia, naliczanych do dnia wpływu należności na rachunek A.. W pkt 3 ppkt 3 zawarto zapis, że konsultantka akceptuje obowiązek zwrotu A. wszelkich kosztów poniesionych w związku z dochodzeniem od niej na drodze sądowej lub pozasądowej nieuiszczonych w terminie należności. Zwrot miał następować na podstawie udokumentowanego wyczerpania przedstawionego przez A. albo według uznania firmy, poprzez zapłatę opłaty administracyjnej obejmującej zryczałtowany zwrot kosztów.

Faktura VAT nr (...) opiewająca na kwotę 289,67 zł została wystawiona w dniu 02 lipca 2014 roku z terminem płatności przypadającym na dzień 19 lipca 2014 roku. Jako sprzedawca figurowała tam firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a jako nabywca – M. G.. Pozwana nie uiściła z tytułu tej faktury kwoty 250,36 zł. W związku z brakiem zapłaty za zamówione i dostarczone towary, pierwotny wierzyciel wysłał do pozwanej ponaglenia: z dnia 25.07.2014 roku na kwotę 10,00 zł.– jako opłata za ponaglenie 2 zapłaty faktury nr (...), z dnia 25.07.2014 roku na kwotę 7,00 zł – jako opłata za ponaglenie 1 zapłaty faktury nr (...), z dnia 08.08.2014 roku na kwotę 14,00 zł. - jako opłata za ponaglenie 3 zapłaty faktury nr (...), z dnia 08.08.2014 r. na kwotę 10,00 zł. - jako opłata za ponaglenie 2 zapłaty faktury nr (...), z dnia 18.08.2014 roku na kwotę 14,00 zł – jako opłata za ponaglenie 3 zapłaty faktury nr (...), z dnia 29.08.2014 r. na kwotę 14,00 zł – jako opłata za ponaglenie 3 zapłaty faktury nr (...). Kwoty te były naliczane w konsekwencji braku zapłaty za zamówione towary. W ponagleniu zawarta była informacja, że konsekwencją opóźnień w dokonywaniu wpłat należności w wyznaczonym terminie będzie wstrzymanie dalszej sprzedaży produktów.

W dniu 13 lipca 2016 r. wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. względem pozwanej została przeniesiona umową cesji na (...) S.A. z siedzibą w W.. W załączniku nr 1 do umowy wymieniono wierzytelność przysługującą A. od pozwanej M. G.. Pozwana została zawiadomiona o cesji przez nowego wierzyciela pismem z dnia 15 lipca 2016 roku, a jednocześnie wezwana do zapłaty.

Z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego pierwotnego wierzyciela (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z działu (...) dotyczącego przedmiotu działalności firmy wynika, że jest nią między innymi produkcja wyrobów kosmetycznych i toaletowych oraz ich sprzedaż, zarówno detaliczna jak i hurtowa.

/dowody:

- odpis umowy z dnia 23 lutego 2011 r., numer personalny konsultantki (...)k.65/

- faktura nr (...) z dnia 02 lipca 2014 r. – /k. 16/,
- ponaglenie 2 do faktury (...) z dnia 25.07.2014 r. – /k. 17/,
- ponaglenie 1 do faktury (...) z dnia 25.07.2014 r. – /k. 18/,
- ponaglenie 3 do faktury nr (...) z dnia 08.08.2014 r. – /k. 19/,
- ponaglenie 2 do faktury (...) z dnia 08.08.2014 r. – /k. 20/,
- ponaglenie 3 do faktury (...) z dnia 18.08.2014 r. – /k. 21/,
- ponaglenie 3 do faktury (...) z dnia 29.08.2014 r. – /k. 22/
- umowa cesji wierzytelności zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 13 lipca 2016 r. wraz z wykazem wierzytelności – /k. 23-26/,
- zawiadomienie o przelewie wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty z dnia 15 lipca 2016 r. – /k. 34, 35/
- Odpis z KRS nr (...) z dnia 13 lipca 2016 roku - /k. 31-k. 32/ /

Dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy, nie budzą wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i rzetelności. Nie były też kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, tym samym podlega oddaleniu w całości.

Strona powodowa wywodzi swoje roszczenie z umowy nr (...) zawartej przez pozwaną M. G. z pierwotnym wierzycielem w dniu 23 lutego 2011 r. Pozwana nie wywiązała się z postanowień umownych i nie zapłaciła pierwotnemu wierzycielowi kwoty 379,82 zł. (...) S.A. z siedzibą w W. w pozwie w sposób dokładny przedstawił i opisał, co składa się na kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu. Wierzytelność wynikająca z umowy zawartej przez M. G. z firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zbyta stronie powodowej na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 lipca 2016 roku.

Wszystkim okolicznościom faktycznym podniesionym w pozwie pozwana nie zaprzeczyła. W sprzeciwie od nakazu zapłaty podniosła jednak zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia, powołując się na treść art. 554 kc. Strona powodowa uznała ten zarzut za niesłuszny, lakonicznie stwierdzając, że wbrew twierdzeniom pozwanej do

należności objętych pozwem nie ma zastosowania przepis wyżej powołanego artykułu ustawy, lecz art. 118 kc. Jego zdaniem roszczenie jako wynikające z czynności zawartej w ramach prowadzenia działalności gospodarczej przedawnia się z upływem 3 lat od dnia wymagalności.

Takie stanowisko strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie, a co za tym idzie zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną należy uznać za zasadny.

Zgodnie z treścią art. 554 kc., roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży produktów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch.

Przewidzianemu w powołanym przepisie 2-letniemu terminowi przedawnienia podlegają więc wyłącznie roszczenia wskazanej w komentowanym przepisie kategorii sprzedawców. Są to zatem te podmioty, które dokonują sprzedaży w zakresie:

- 1) działalności swego przedsiębiorstwa;
- 2) działalności rzemieślniczej;
- 3) prowadzenia gospodarstw rolnych, z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych.

W orzecznictwie trafnie wskazano, że oprócz oczywistych, podmiotowych przesłanek zastosowania przepisu, z jego treści dają się także wyprowadzić przesłanki przedmiotowe, dotyczące przedmiotu sprzedaży, co wynika z zastosowania w przepisie frazy "dokonują sprzedaży w zakresie" (uchwała Sądu Najwyższego z 29.02.1996 r., III CZP 13/96, OSNC 1996 Nr 5, poz. 71). Jeżeli chodzi zaś o sprzedaż dokonaną w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, krótszy, bo dwuletni termin dochodzenia roszczeń z tego tytułu ma na celu skłonienie do możliwie najszybszego rozliczenia się z kontrahentami, w celu stabilizacji i przyspieszenia obrotu gospodarczego. Przepis ten znajduje zastosowanie w obrocie profesjonalnym oraz w sprzedaży konsumenckiej. Obejmuje on zarówno sytuacje, w której przedsiębiorca dokonuje sprzedaży w ramach placówki handlowej, np. sklepu, hurtowni, domu wysyłkowego, itp., jak i wtedy, kiedy wytwórca (producent) sprzedaje swoje wyroby bezpośrednio odbiorcy, bez względu na formę organizacyjno-prawną sprzedaży. Jeżeli chodzi o kategorie tak określonych roszczeń sprzedawców, to stwierdzić należy, że chodzi tu głównie o roszczenia o zapłatę umówionej ceny.

W ocenie Sądu z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszym stanie faktycznym. Z treści umowy zawartej przez (...) Sp. z o.o. z pozwaną wynika, że konsultantka, którą była M. G., wraz z zawarciem umowy, nabywała prawo zakupu produktów A. oraz ich dalszej sprzedaży, jednakże wyłącznie finalnemu użytkownikowi. Konsultantka była zobowiązana do zapłaty za zamówione produkty w ciągu 21 dni od dnia wystawienia faktury. W przypadku opóźnienia płatności zastrzeżono obowiązek zapłaty ustawowych odsetek za każdy dzień opóźnienia, naliczanych do dnia wpływu należności na rachunek A.. Ponadto, z odpisu Krajowego Rejestru Sądowego poprzedniego wierzyciela wynika, że przedmiotem jego działalności jest produkcja oraz sprzedaż hurtowa i detaliczna wyrobów kosmetycznych i toaletowych oraz perfum.

Firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. za kosmetyki zamówione i dostarczone pozwanej wystawiała faktury na jej nazwisko z określonym w nich terminem płatności.

Pozwana kwot wynikających z faktur nie zapłaciła, czego nie kwestionowała. Terminy płatności poszczególnych faktur przypadają na lipiec i sierpień 2014 r. Należy więc stwierdzić, że dochodzone przez powoda roszczenie wynika z umowy sprzedaży zawartej z pozwaną, w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy. Pozwana nie zapłaciła umówionej ceny oraz opłat związanych z niuregulowaniem zapłaty za sprzedany towar, wynikających z faktur: z dnia 02.07.2014 r. (termin płatności 23.07.2014 r.), dwóch ponagieł z dnia 25 lipca 2014 r., dwóch z dnia 08.08.2014 r. oraz ponaglenia z dnia 18.08. 2014 r. i 29.08.2014 r.

Biorąc pod uwagę zgłoszony przez pozwaną zarzut przedawnienia, wynikający z treści art. 554 kc., którego okres wynosi 2 lata, powództwo wniesione do Sądu w dniu 11 października 2016 roku podlega oddaleniu w całości.

Nie znajduje zatem zastosowania termin przedawnienia przewidziany art. 118 k.c., albowiem stosuje się go jedynie wtedy, gdy przepis szczególny nie stanowi inaczej.

W rozpoznawanej sprawie takim przepisem szczególnym, znajdującym zastosowanie jest art. 554 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 98 kc.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Sędzia:

Z: 1. (...)